

Balogh Endre

Egy ház lebontása

Nem nagyon áll szóba senkivel,
így mondják. Arról mit is mesélne,
amit csinál. Más meg aligha érdekelheti.
Úgy tűnik, a szomszéd lebontja a házat,
amiben él. Először a bejárati ajtót veszi ki,
az ablakokat, majd a beltéri ajtókat. Nem
dolgozik sokat, csak öregesen, minden
nap egy kicsit, hétvégén akkurátusan
szünetet tart. Az udvarra hord halomba
mindent, letakarja ponyvával,
ne láthassa a kíváncsi tekintet. Ágy, asztal.
Képek, könyvek, polcok, ruhák, szekrények.
A tapétát szobáról szobára haladva
kaparja le, a víz- és a villanyvezetékeket
egyenként tépi ki a falból, a vakolatot leveri,
kád, vécéfajansz. Felszedi a parkettát,
feltöri a járólapot. Következnek a válaszfalak,
tégldről téglára, melyeket egyenként
megtisztogat, és rendesen rakást
alakít ki belőlük. Sem rendőr, sem orvos,
sem barát vagy rokon nem tántorítja el.

Egy kis pont

Erősebben kötözzétek
meg. Szorítsátok le.
Nem mozoghat
a gondozott.
A boldogságot mi
adagoljuk. Pontszerűen.
Csak egy tűszúrás.
Ne tegyen kárt magában.
Fogjon a szíj! A fejét sem
mozgathatja, még beveri.
Nincs bennetek könyörület?
Milyen emberek vagytok!
Olyan kraft van benne, még
pontot tesz az élete végére.
Mi nem ártunk. Azért vagyunk,

hogy jó legyen neki.
A körülményekhez képest.
Ennyi fér bele. Magától
képtelen rá. Ezt már
megjegyezhetnétek volna.

Az érzékek birodalma

Fontold meg, ajánlja egy alkalommal
Orfeusznak a pszichológusa,
jó lenne valahogy elfogadni,
hogy Eurüdikének vége, már rég
elment, én nagyon sajnálom. El
nem képzelhetem, mit élsz át,
de azt tudom, fáj, hiába nyúlnál felé,
sosem éred el, hiába beszélnél hozzá,
nem hallgat meg, már jó ideje
Hádésznál van, ott ő az úr, akármit teszel,
ha az alvilágból is hozod vissza,
mindig rajta marad a bűze,
nem lenne az jó neked. Orfeusz
feledve, milyen tanácsot kapott, lement
az alvilágba, a szívéből dalolt, Eurüdiké
ismét mellé társult, és boldogok voltak,
ám Orfeusz csak nem tudta feledni a
Hádésznál érzett szagot, felfelé jövet
visszanézett, és elnehezült lelke,
mire, ezt látván, Eurüdiké
közös jövőjüknek hátat fordított.

Jász Attila

Amikor te magad vagy a hely

SZERETED A SAJÁT KERTEDET, bár most
a fenti rész kiégett a naptól, egy része
pedig megperzselődött, amikor a szél
szétfújta a parazsat a tűzrakóhelyből,